

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at Dansk Folkeparti er indstillet på også at indgå i andre flertal – sådan må jeg forstå det – end flertal kun med regeringen, hvis det drejede sig om noget, der kom betrængte borgere til gavn.

Der har jeg faktisk et rigtig godt forslag, hvor jeg gerne vil tage imod invitationen og sige, at jeg synes, der er et sted, hvor vi kan samarbejde, og det drejer sig om en reform af arbejdsskadeområdet.

Det er jo sådan, at Socialdemokratiet og De Radikale har fremlagt et forslag til en arbejdsskadereform, som Dansk Folkeparti var meget positiv over for. Vi troede under førstebehandlingen også, at regeringen egentlig ville være positiv. Regeringen ville nedsætte et udvalg med arbejdsmarkedets parter – der har ganske vist siddet et udvalg, men de vil så have et udvalg igen her hen over sommeren – og det udvalg holder det første møde i dag.

Det viser sig, at regeringen i kommissoriet lægger op til, at det skal være udgiftsneutralt. Det drejer sig om, at mennesker, der i dag ikke kan få en arbejdsskadeerstatning, såsom hjemmehjælpere, sygeplejersker, pædagoger og industriarbejdere, ville kunne få det efter det her reformforslag.

Regeringen siger så i kommissoriet, at det skal være udgiftsneutralt. Det vil sige, at arbejderne, lønmodtagerne selv skal betale det, eventuelt i form af en lavere erstatning, for det er det eneste sted, jeg kan se, man kan hente pengene.

Jeg kunne forestille mig, at Dansk Folkeparti vil sige: Lad os nu se, hvad det udvalg kommer frem til. Men hvis det udvalg ikke kan blive enigt, og hvis regeringen ikke vil være med til at forbedre forholdene, er Dansk Folkeparti så villig til at snakke om den sag med Socialdemokratiet?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg ved godt, at fru Karen Jespersen er meget veltalende, men så vidt jeg kan se, skal vi lige have hr. Villy Søvnald på talerstolen først. Nej, hr. Kristian Thulesen Dahl, og så starter vi med hr. Villy Søvnald umiddelbart efter.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Pia Gjellerup: Jeg vil anbefale, at Socialdemokraterne måske sætter sig sammen i en studiekreds og evaluerer lidt i fællesskab på, om

man skal køre den linje, der hedder, at regeringen bliver trukket rundt i manegen af Dansk Folkeparti, eller om Dansk Folkeparti ikke har fået nogen indflydelse. Man kan ikke køre begge linjer.

Alt afhængig af, hvad det er for en socialdemokrat, der rejser sig og siger noget, så hører man den ene dag, at Dansk Folkeparti har utrolig stor indflydelse, og at det er bekymrende. Den næste dag har vi så ikke medvirket til noget som helst, og det er regeringen, der styrer det hele.

Jeg lagde også mærke til i går, da det efter at have været min tur var fru Gitte Seebergs tur, at der hed det sig så, at fru Gitte Seeberg ikke havde haft nogen indflydelse, men Dansk Folkeparti havde haft stor indflydelse.

Kl. 16.05

Altså, man må ligesom bestemme sig. Man kan ikke køre alle dagsordener på én gang. Vi føler, at vi har haft indflydelse, og vi er glade for det resultat. Det er vel sådan set det, der er interessant i den her sammenhæng, og ikke alt muligt andet.

Så til hr. Carsten Hansen, som spørger, hvor vi i valgkampen har nævnt dit eller dat. Jeg kan godt høre på de her diskussioner, at når vi næste gang skal i valgkamp, så skal man i hvert fald lave nogle store plancher, hvor man pinder det hele ud. Men det er lidt ligesom forsikringspolicer eller bankoplysninger og sådan noget, som folk desværre ikke læser, fordi de er blevet så alenlange, at folk overhovedet ikke ser de enkelte punkter. Det er åbenbart sådan nogle smørrebrødssedler, man skal til at have. Man kan nemlig ikke røre sig, hvis ikke man kan nævne, at på det møde i Solrød den og den aften sagde jeg noget omkring aftenskolerne for eksempel.

Men det, der jo er svaret til hr. Carsten Hansen, er, at da vi så de konsekvenser, besparelserne havde for handicappede og for ældre, meddelte vi jo øjeblikkeligt, at det ville vi gerne lave en aftale om og komme i møde. Og der blev lavet en aftale, som delvis genopretter. Vi har også i går markeret her i Folketingssalen, at kan vi nå videre og gøre det bedre, så vil vi meget gerne medvirke til det.

I stedet for at stå og klandre os for den øvelse, burde man da sige: Det var fint, lad os prøve at se, hvordan vi kan arbejde videre ad den vej.

Og til fru Karen Jespersen: Svaret er ja. Altså svaret er, hvis ikke regeringen stiller med noget, der er tilfredsstillende, så er vi meget parate til at diskutere en arbejdsskade reform med Social-